श्रीपद्मीवतं रन्यं या करोति पतिवता। तस्वाचं स्थिरतां यामि यथा नारायके स्थिरा॥ मत्प्रसादान्मुनियेष्ठ। सर्वसीभाग्यभाप्तृयात्॥" इति बद्धापुराकोक्तषट्पद्मीवतकथा समाप्ता॥

स्रथ पद्मीजातमलं यथा।
"भ्रणानमान्यो मनुनः सुगानः
क्षपानमेतो विदुषां वरेख्यः।
वाम्मी गुगी वन्यजनेकमान्यः
प्रस्तिकाले यदि पद्ममी स्थात्॥"
इति कोष्ठीप्रदीपः॥

विद्याविश्वेष:। तिह्ववर्णं यथा,—
"कामं विष्णुयुतं देवि! शक्तिमायेन्द्रमेव च।
महामायां ततः पश्चात् वाग्भवं बीनसुहरेत्॥"
विष्णुयुतं चकारयुक्तमिळ्यः। शक्तिरेकारः।
माया देकारः।

भाया इकारः।

"वियच न्यस्तातः पञ्चात् कलौ नक्षलिरेव च।

मायाखरेण संयुक्तं नादिनन्दकलान्वितम्॥

प्रथमं कामराजस्य बीजं परमदल्मम्।

वियद्विणायुतं कामो हंसः प्रक्रस्ततः परम्॥

महामाया ततः पञ्चात् खप्तावतीति कथ्यतं॥

हंसो हकारः। यतिहतीयं कामकूटम्॥

"मादनं श्विववीजस्य वायुवीजं ततः परम्।

इन्द्रवीजं ततः पञ्चात् महामायां समुद्ररेत्॥

इति हतीयम्। इयं मधुमती॥

"श्विववीजं तथा कामं इन्द्रं देवीं नियोजयेत्।

महामायां ततः पञ्चात् श्रास्तकूटं समुद्वरेत्॥

देवीं चकारम्।

"वाग्भवं प्रधमं क्रूटं ग्रातिक्टन्तु पश्चमम् । सध्यक्र्टनयं देवि ! कामराजं मनोष्टरम् । कथिता पश्चमी विद्या नैलोक्ससमगोदया ॥" *॥ ईश्वर उवाच ।

"झणु देवि । महाभागे श्वतिक्वटं सुदुर्लभम् । वाग्भवं प्रथमं क्वटं कामराजं चिक्कटकम् ॥ श्रतिक्वटं प्रवच्यामि तव खेहात् विश्वेषतः । जीवपायौ महादेवि । मादनं तदनन्तरम् ॥ इन्द्रवीजं ततः पश्चात् सुवनेश्वी तु पश्चमम् ॥" जीवः सकारः। प्रायो हकारः। इति वा श्वति-

कूटम ॥ * ॥

भूटम् ॥ * ॥
"खयवा देवदेवेधि ! सौभाग्यायास वाम्भवम् ।
कूटनयं कामरीजं प्रक्तिबीजस पूर्ववत् ।
एषा प्राक्ता महादेवि ! पश्चमी परमेश्वरी ॥"
ख्यस्या वाग्भवं कूटं हिला सौभाग्यायाः प्रथमकूटं वाग्भवं कूटमिळ्यः । कामराजकूटनयं
पक्षम्या एव ।

"वामने नादिक्तृटं वा भगादिक्त्टभेव वा । व्यश्हि सिद्धिदा विद्या सर्वदोष्यविविष्णेता ॥" भग एकारः । एतेनारुधा पश्चमी वाग्भवप्रक्ति-क्रुटभेदेन ॥ ॥ ॥ यामले ।

"हिविधा पश्चमी विद्या पश्चपश्चाश्चरी परा।
सध्य घड्यरी चैव प्रक्तिश्च चतुरचरी॥"
पड़ित कामराजविद्याया मध्यक्रटमिल्लर्थः।
प्रक्तिरित कामराजख्य प्रक्तिक्रुटमिल्लर्थः।

यवा चतुर्द्धा वाग्भवकूटमे दात्। यतयोः कामराजस्य छतीयकूटन्तु तचेव ॥ # ॥

"कामवीजं मर्चधानि! धिववीजं ततः परम्।
तदघो चंसवीजन्तु दन्द्रवीजं विचिन्तयेत्॥
महामायां ततः पश्चात् कूटं परमदुर्वभम्॥"
यथा पूर्व्ववदयधा। अन्या चतुर्द्धा ॥ # ॥
तथा तत्त्रवोधे।
"कामाकाधपरा धक्र संस्थानक्षतरूपियो ॥"
परासकारः। संस्थानक्षतरूपियो महामाया॥#॥

तथा च तको।

"कामबीचं महेशानि! श्रम्भुबीचं ततः परम्।
तदधश्चन्दबीचच्च एष्वीबीचं ततो लिखेत्।
तदन्ते च महामाया क्रूटं परमहुकंभम्॥"

एवा पूर्ववद्धशा। अन्या चतुर्द्धा। तेन घट्चिश्रह्णियी पद्धभी॥ *॥ हंसमाहेश्वरे।

"वामकेश्वरविद्यायाः क्रूटं वाग्भवसुत्तमम्।

एकारादि वाग्भवन्तु क्रूटं वाग्भवसुत्तमम्।

एकारादि वाग्भवन्तु सौभाख्यायाः वाग्भवम्।

एया च पश्चमी विद्या चैलोक्यवश्चलारियौ॥"*॥

श्रीक्रमे।

"यतासां चैव विद्यानां प्रायं प्रद्यम् वरानने !।

रमां सायां इंसवीनं वाग्भवादो नियोजयेत्॥

प्रकानने तु महादेवि ! इंसं मायां रमां तथा ।

रिमर्थुक्तेन देवेप्रि ! विद्याजपनमाचरेत्॥"

जपस्य सप्तवारमेव दीपन्यां तथा दर्भनात् ।

रतासां पून्नोंक्तजीक्रमोक्तविद्यानाम्॥ ॥॥

पश्चन्यानु विश्वी यथा। "रमां मायां इंसवीजं वागभवादो नियोजयेत्। शकाने तु महेशानि । इंसं मायां रमां तथा॥ कासराजचये देवि! ककारं ग्रक्तसंयुतम्। मायाबिन्दी खर्यतं स्रयंकोटिसमप्रभम ॥ प्रथमं कामकूटस्य चाद्ये नियोजयेदिहम्॥ वान्तं वद्भिषमायुक्तं वामनेत्रविभूषितम् ॥ नाद्विन्द्समायुक्तं श्रियो बीजसुदाहृतम। द्वितीयं कामबीचन्तु जपेदृक्का च सुन्दरि !॥ गगनं विद्वसंयुक्तं वासनेचविभूवितम् । नादिनद्समायुक्तं मायानीनं प्रकीत्तितम् ॥ मधुमतीं जपेचापि सर्वकासफलप्रदास्॥" इति तन्त्वारः॥ ॥ ॥ ॥ राशिकीविश्रोधः। सा च वसन्तरागस्य प्रिया। यथा,-"वसन्ती पचमी दौली वहारी रूपमञ्जरी। रागिएय ऋतुराजस्य वसन्तस्य प्रिया इमा: ॥"

खस्या धानं यथा,—
"सङ्गीतगोष्ठीषु गरिष्ठभावं समाधिता गायनसम्पदायैः। खर्वाङ्गिकी नूपुरपादपद्मा सा पश्चभी पश्चमवेदवेत्ती॥"

इति सङ्गीतहर्षेणः॥ (नदीविष्रेषः। यथा, महामारते ।६।६।२६। "वरां वीरकराश्चापि पश्चभीश्व महानदीम्॥") पश्चमीवतं, त्री, (पश्चमां मावश्वत्रपश्चमीमारभ्य षड्वेषं यावत् प्रतिमासीयश्वतापश्चमां क्षिया

कर्त्तयं त्रतम नियमविश्येष:।) माघशुक्रपच्छी मारम्य वड्वर्षपर्यन्तं प्रतिमासीयश्कापश्चम्यां क्वीकर्त्तवानियमविश्वः। तत्प्रयोगो यथा,तचादौ क्तिनित्यक्रिया यजमाना जुग्रहस्ताचम्य खस्ति-वाचनपूर्वकं सङ्कल्पं कुर्यात्। विमानेमीय्य माचे मासि युक्ते पचे पचार्या तिथी असुक्राीचा श्री-वामुकी प्रत्रणीत्राद्यनविक्तत्रसन्ततिमहदेश्रयं-सीभाग्यारोग्यसौन्दर्थावैधच्यपाप्तिपूर्व्ववविष्णुली-कप्राप्तिकामा खदारम्य वड्ववेपर्थन्तं प्रतिमा-सीयमुकापचाचां गरापळादिनानादेवतासलकी-क्वासुदेवपूजापूर्वं कभविष्यपुराखोत्तकथाश्रवर-रूपषट्पचमीवतमचं करिखे। इति सङ्गल्या कत्तं पाठयेत्। ततः सामान्याधीदि बासनशुह्न-भूतशृहिमाहकात्यासकराङ्गचासान्तं कत्वा गर्ध-भारीन् संपूच्य लच्चीं नारायसच यथाशक्ति पूजयेत्। ततो भोज्योत्सर्गे क्षता प्रश्मेत्॥ * ॥

खय तथा।

"श्विष्ययासमासीनं लच्मीष्टतपदान्तुनम्।
योगनिद्रान्तितं क्षणं नारदः परिष्टक्रति॥
केनोपायेन सगनद्वारी दुःखं न निन्दति।
सौसायारोय्यसीन्दर्यपुन्नपीन्नादिकं लर्भत्॥
द्रवुक्तो साधनस्त्रे लच्चीसुखनिरीन्नग्रम्।
द्रष्ट्रिताकारतन्त्रज्ञा पद्मा पद्मान्तवन्नमा।
वक्षभाज्ञां पुरस्कृत्य प्रीता वन्तसम्बदीत्॥
श्रीद्वान्।

बट्पचमीवर्तं सम्यक् अयतां पापनाग्रनम् । सीभाग्यारोग्यसीन्दर्थपुत्रपीत्रधनप्रदम् ॥ माघे मासि सिते पची पचभी या शुभा भवेत । तखासारभ्य कर्त्तवं वड़ब्दं वतस्त्तमम्॥ प्रतिमासि च पचान्यां लद्भीं संपूच्य केप्रवम्। पूज्येत्रन्यपुष्यादीनीं वेदीस एषग्विधी: ॥ कुर्याह्वोमच विधिवत् गर्णेशस्य यहस्य च । विष्णोर्षेद्याः वागदेवा दुर्गाया विभवन्नमात् । व्यविषाच यथाप्रति तिलाच्यवधान्यनै:। ततोवन्नीयादलवणमादौ संवत्सरहयस्॥ हतीये च चतुर्धे च इविष्यात्रस भोजयेत। पचमे फलसंत्रीयात् वर्षे कुर्यादुपीवणम । षष्ठे प्रतिष्ठा कर्तवा भोजवेदाद्य द्विजान । तच बोड़ग्रहानानि हमग्रङ्गीमलङ्गताम। दिच्यासिकता द्यादाचाथाय सुनी अर ।॥ ततः धडुसकं ददात् सर्वालङ्कारभृषितम । काचनप्रतिमायुक्षलच्यीनारायणान्त्रितम्॥ विधिनानेन या कुर्यात् पचमीव्रतसत्तमम्। खवंशांस्त ससङ्ख विष्णुलोकसवाप्रयात्॥ एतत्ते कथितं विष्र । मल्लोके प्रकाशितम्। भ्रोकसन्तापचानिश्च तथादुः खंन जायते ॥ धम्मे यशस्यमायुखमैत्र्यंचापि वर्डवेत्। यास कुर्विन भूलोंके तासां सर्व सुखावहम्।

श्रीकवाच। प्रदंगु सब्धं सुनिश्चेष्ठ ! देशा यत् कथितं मिथि। तदरुष्ठानसर्वेन्तु प्रतिष्ठाच द्विजोत्तम !॥ या करोति वर्तं साध्वी सर्वेकामफलं लसेत्।